

Research Paper

Designing and testing model of ego-strength relationship and marital compatibility with mediation ego-centrism and self-differentiation among couples

Akram Malekzadeh*¹, Alireza Agha yusufi ²

1. * Phd in psychology ,Assistant professor, Department of psychology, Payam Noor University(PNU), P.O.Box,19395-3697,Tehran, Iran

2. Phd in psychology Associate professor, Department of psychology, Payam Noor University, P.O.Box19395-3697,Tehran, Iran

Received: 2021/06/05

Revised: 2021/09/19

Accepted: 2021/10/12

Use your device to scan and read the article online

DOI:

10.30495/jpmm.2021.28103.3414

Keywords:

ego-strength, marital compatibility, ego-centrism, self-differentiation, couples.

Abstract

Introduction: Due to the increasing collapse of the family system, researchers have focused on identifying the factors affecting the couple's adjustment that lead to family longevity. The aim of this study was to design and test a model of ego-strength relationship and marital compatibility through mediation of ego-centrism and self-differentiation among couples in Shiraz city.

Materials and Method: In this descriptive-analytical study, statistical population included couples of Shiraz city, which 250 of them (125 females, 125 males) that were selected using available sampling method and completed ego-strength(1975) and ego-centrism(2011) and self-differentiation (2011) and Marital compatibility(1989) questionnaires. The data of the present study were performed using SPSS and AMOS software using structural equation method.

Results: The results showed ego-strength can affect positively marital adjustment both directly and indirectly through mediation of self-differentiation and ego-centrism.

Conclusion: This model can play an important role in reducing marital conflicts due to its focus on individual factors in marital adjustment, so that 40% of marital adjustment can be explained by the variables in this model.

Citation: Malekzadeh A, Agha yusufi A. Designing and testing model of ego-strength relationship and marital compatibility with mediation ego-centrism and self-differentiation among couples. Quarterly Journal of Psychological Methods and Models. 2021; 12 (45): 1-14.

***Corresponding author:** Akram Malekzadeh

Address: Phd in psychology ,Assistant professor, Department of psychology, Payam Noor University(PNU), P.O.Box,19395-3697,Tehran, Iran.

Tell: 09173957664

Email: akrammalekzadeh@pnu.ac.ir

Extended bstract

Introduction

One of the most important events in life is marriage. Marriage in today's society is mostly for reasons of love, affection, having a partner and meeting emotional and psychological expectations (1).

One of the most important factors associated with adaptation and maturity is ego-development (14, 13). Ego-development is very important to become an adult and to be able to function effectively in the family in adulthood (15).

Ego-centrism is one of the most important concepts in the field of social relations. (22) Believes that Ego-development is associated with a decrease in ego-centrism and an increase in self-differentiation, and one moves from dependence to independence from others. Perfect perfection moves; Thus, a person's personality goes from an incoherent organization that cannot distinguish between himself and others and is more self-centered to a cohesive organization that increases the distinction between self and others and decreases self-centeredness. Finally, the person succeeds in their relationships and the necessary social skills of adulthood, which is one of the most important relationships in this period of marital relationships.

Another concept related to marital relationships. It is self-differentiation (32). Self-differentiation individuals feel free to experience deep emotions and have the ability to regulate their emotions. Self-differentiation improves social adjustment and improves social relationships, and the relationship between individuals, spouses, family functioning, and marital adjustment is related to the degree of differentiation (34, 35). Given the importance and fundamental role of couple adjustment in maintaining the psycho-social balance of the family and ultimately society, and given the many problems and issues that couples face, the need for planning is felt to solve the problems facing them. Therefore, based on what has been said, the purpose of this study is to design and test a model of ego-strength relationship and marital compatibility through mediation of ego-centrism and self-differentiation among couples in Shiraz.

Methods

The method of this research is descriptive-correlational in which the relationship between variables is investigated through structural equation modeling (SEM). The statistical population was all couple in Shiraz who were selected by convenience sampling method. The number of sample people was selected based on view (38). He suggests that the number of participants in the research to test the structural equation model is 2.5 to 7 times the number of items. Therefore, 250 participants (125 females and 125 males) were selected in the present study. SPSS and AMOS software were used to investigate the relationships between Pearson correlation coefficient variables and structural equation model.

Findings

In the present research model, marital compatibility was considered as an exogenous variable, ego-centrism variables between ego-strength and self-differentiation were considered as mediating variables, and ego-strength was considered as an endogenous variable. Self-differentiation ($R = 0.53$) and ego-strength ($r = 0.46$), new imaginary ($r = -0.64$), personal fable ($r = 0.35$) have a significant correlation.

To test the structural modeling assumptions, the results of initial data screening (review of missing data and review of outliers) are first examined. Then, the underlying assumptions of structural equation modeling (normality, linearity and linear alignment) are investigated.

The values GFI, IFI, CFI for all three were 0.99, which indicates a good fit of the model of this research. Shows the path coefficients. The results showed that 40% of the variance of marital compatibility is explained by the preceding variables GFI, IFI, CFI were 0.84, 0.88 and / 88, respectively, indicating poor fit of the original model. Which was accepted by correlating the error variances of the modified model. The amount of direct effects of variables in the modified model shows that it is significant at the level of 0.001.

The results showed that self-strength through self-centrism and self-

differentiation affect marital compatibility. In other words, for an increase score in self-strength of 0.42 units is added to marital compatibility, and this amount is in addition to the direct effect of self-strength on marital compatibility. Also, the indirect effect of strength on marital compatibility through self-differentiation was 0.29 and self-strength on marital compatibility through self-centrism was 0.35. Thus, it shows that the role of the self-centrism as a mediating variable of marital compatibility is more than self-differentiation.

Discussion

The purpose of this study was to model the relationship between self-strength and marital compatibility through its mediation between self-centrism and self-differentiation. Showed that the proposed model had a good fit and predictor and mediator variables have a significant direct and indirect effect on marital compatibility. Findings show that people who are self-centered because they consider themselves the center of everything and this makes them unable to consider other people's views and face many problems in interpersonal relationships. So when there is an ego-strong in a person, it causes the self-centrism in the person to decrease and people can consider the opinions and desires of others, so they can adapt their different relationships, including marital relationships.

The results showed that self-strength has a significant direct positive effect on self-differentiation. Therefore, it can be said that the ego-stronger a person is, the easier it is for a person to be able to be independent of others, and the independent self also plays an important role in marital compatibility. Therefore, the result of this research is in line with the research of (32) and (35). To explain these results, it can be argued that a man and a woman who have a low level of self-differentiation have a limited capacity for intimacy and oneness when they get married due to less emotional maturity. But strong self-differentiation causes them to have a more flexible role and a more intimate relationship, and to accept each other's

differences negatively and experience less emotional reaction (42).

Conclusion

The findings showed that self-strength is indirectly and meaningfully related to marital compatibility through self-centrism and self-differentiation, so it can be considered that the designed model was modified and accepted with a few changes and in the sum of the variables of the previous variable, i.e. self-strength, can explain 40% of the variance of marital adjustment. Therefore, it is suggested that this model, considering that it attaches great importance to internal and personality-related variables and discusses the role of these factors more, can be independent of other environmental issues and only by emphasizing the enrichment of individual factors. Have a significant role in predicting marital compatibility. Because in many cases it is impossible to change environmental factors, especially in married life, so focusing on individual factors can be more important and significant in the current conditions of society. Therefore, this model can be a good guide for family therapists and Couple therapist in treatment and prevention.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines

All subjects answered the questionnaires with complete satisfaction

Funding

No funding.

Authors' contributions

Design and conceptualization: Akram Malekzadeh and Alireza Agha Yusufi
Methodology and data analysis: Akram Malekzadeh and Alireza Agha Yusufi
Supervision and final writing: Akram Malekzadeh

Conflicts of interest

The authors declared no conflict of interest.

مقاله پژوهشی

طراحی و آزمون الگویی از رابطه نیرومندی من و سازگاری زوجین با میانجی گری خود میان بینی و تمایز یافتگی من در میان زوجین شهر شیراز

اکرم ملک‌زاده^{۱*}، علیرضا آقاییوسفی^۲

۱. دکتری روانشناسی، استادیار دانشگاه، گروه روانشناسی دانشگاه پیام نور، ص.پ. ۱۹۳۹۵-۳۶۹۷ تهران، ایران

۲. دکتری روانشناسی، دانشیار دانشگاه، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، ص.پ. ۱۹۳۹۵-۳۶۹۷ تهران، ایران

چکیده

مقدمه: با توجه به افزایش فروپاشی نظام خانواده، محققان بر شناسایی عوامل موثر بر سازگاری زوجین که منجر به دوام خانواده می شود تمرکز نموده اند. بر همین اساس هدف از انجام پژوهش حاضر، طراحی و آزمون الگویی از رابطه نیرومندی خود و سازگاری زوجین با میانجی گری خود میان بینی و تمایز یافتگی خود در میان زوجین شهر شیراز بود.

روش: جامعه آماری شامل زوجین شهر شیراز بودند که ۲۵۰ نفر (۱۲۵ زن، ۱۲۵ مرد) از آنها با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و به پرسشنامه‌های تمایز یافتگی خود (۲۰۱۱)، نیرومندی خود (۱۹۷۵)، خود میان بینی (۲۰۱۱) و سازگاری زناشویی (۱۹۸۹) پاسخ دادند. داده های پژوهش حاضر به کمک نرم افزار SPSS و AMOS با استفاده از روش معادلات ساختاری انجام شدند.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش، نشان داد نیرومندی من هم به صورت مستقیم و هم به صورت غیر مستقیم از طریق تمایز یافتگی خود و خود میان بینی بر سازگاری زناشویی موثر است. و الگوی پیشنهادی از برآزش مطلوبی برخوردار است.

نتیجه‌گیری: این مدل به دلیل تمرکز بر عوامل فردی در سازگاری زناشویی می‌تواند نقش مهمی در کاهش تعارضات زناشویی داشته باشد به نحوی که ۴۰ درصد از سازگاری زناشویی توسط متغیرهای مطرح شده در این مدل تبیین می‌شود.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۱۵

تاریخ داوری: ۱۴۰۰/۰۶/۲۸

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۷/۲۰

از دستگاه خود برای اسکن و خواندن مقاله به صورت آنلاین استفاده کنید

DOI:

10.30495/jpmm.2021.28103.3414

واژه‌های کلیدی:

نیرومندی من، سازگاری زناشویی، خودمیان‌بینی، تمایز یافتگی خود، زوجین.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

* نویسنده مسئول: دکتر اکرم ملک زاده

نشانی: دکتری روانشناسی، استادیار دانشگاه، گروه روانشناسی دانشگاه پیام نور، ص.پ. ۱۹۳۹۵-۳۶۹۷ تهران، ایران

تلفن: ۰۹۱۷۳۹۵۷۶۶۴

پست الکترونیکی: akrammalekzadeh@pnu.ac.ir

مقدمه

یکی از مهمترین اتفاقات بسیار مهم دوران زندگی، ازدواج است. ازدواج در جوامع امروزی بیشتر به دلایل عشق، علاقه، داشتن شریک زندگی و بر آوردن انتظارات عاطفی و روانی است (۱). اما اگر ازدواج به یک رابطه ناسازگار، پراز تنش و نارضایتی تبدیل شود نه تنها موجبات رشد و تعالی نیست بلکه می تواند منجر به توقف رشد شخصیتی و بروز بیماری های روانی شود. این مسائل می تواند زمینه بروز ناسازگاری درون خانواده را ایجاد کند (۲). ناسازگاری زناشویی به معنای نارضایتی و عدم احساس خوشبختی است و منجر به عدم توافق در تصمیم گیری و ارتباط نامناسب می شود و در نهایت منجر به طلاق می شود (۳،۴).

جامعه حاضر ایران با پدیده مشکلات زناشویی و طلاق به طور فزاینده ای روبروست (۵). عوامل مختلفی در مشکلات زناشویی دخیل است؛ اما تجارب نشان می دهد که بسیاری از عوامل مانند مسکن، مشکلات اقتصادی و اجتماعی را نمی توان حداقل در کوتاه مدت کنترل کرد؛ بنابراین نیازمند صرف هزینه و زمان طولانی است (۶). اما می توان به بررسی عوامل روانشناختی جوانان و زوجین تمرکز نمود و بسیاری از مشکلات مربوط به رضایت زناشویی را کاهش داد (۷). علم روانشناسی با تمرکز بر عوامل روانی و شخصیتی سعی داشته است برای حل این پدیده گام های مهمی بردارد (۸).

از مهمترین مشکلات زناشویی که موجبات بروز ناسازگاری می گردد روابط نادرست و مشکلات ارتباطی است (۹،۱۰،۱۱). ناخرسندی زوجین اغلب به دلیل فقدان مهارت های ارتباطی نامناسب در برقراری ارتباط سالم، صمیمانه و صحیح با همسر است (۷،۱۲،۱۱).

یکی از مهمترین عواملی که با سازگاری و بلوغ مرتبط است، تحولات خود است (۱۳،۱۴). تحول خود برای تبدیل شدن به یک بزرگسال و برای اینکه فرد بتواند در بزرگسالی کارکرد موثری در خانواده داشته باشد، بسیار مهم است. تحول خود با الگوهای شخصیتی، رابطه با دیگران، مهارت های فردی و رفتار در خانواده ارتباط دارد و در شناخت تفاوت های افراد موثر است (۱۵).

بزرگسالی به عنوان دوره ای مهم از زندگی هر فردی محسوب می شود. در این دوران "من" باید تحولاتی را سپری کرده باشد تا بتواند نقش های تازه را بپذیرد و آنها را درست ایفا کند (۱۶). (۱۴) و (۱۷) معتقدند روند تحول من ساختی را ایجاد می کند که اگر به صورت نیرومند و منسجم تحول یابد به یک سازمان شخصیتی منجر می شود و می تواند فرایندها و تجارب متنوع رفتاری را در روابط درون فردی و میان فردی اداره کند.

خود میان بینی^۱ یکی از مهمترین مفاهیمی است که در حیطه روابط اجتماعی مطرح شده است. (۱۸) معتقد است که خود میان بینی یعنی فقدان توانایی برای در نظر گرفتن وقایع از دیدگاه شخص دیگر. از نظر (۳۷) خود میان بینی دو مولفه دارد که یکی خیال پردازی^۳ یعنی عدم توانایی برای تمایز قائل شدن میان اهداف فکر که موجب می شود فکر کنید که دیگران ذهنشان مشغول شما است و دیگری افسانه

شخصی^۴ یعنی توانایی جدید برای فکر کردن به افکاری است که نسبت به افکار دیگران نوعی کشش و جذب ایجاد می کند که یقیناً با افکار دیگران تفاوت دارد و در نتیجه به بروز این عقیده منجر می شود که فرد منحصر به فرد و آسیب نا پذیر است (۲۰). (۲۱) در پژوهش خود، خود میان بینی را یکی از مهمترین پیشبین های سازگاری نام بردند.

دو دیدگاه گسترده در مورد خود میان بینی بیان شده است که یکی با خود آگاهی تداعی می شود و دیگری پیشنهاد می کند که حمایت والدین و نقصان یافتن عاطفه در خود میان بینی موثر است (۱۸).

(۳۷) نظریه ای مطرح کرده است که تحول من، اگر به شیوه صحیح رخ داده باشد به فرد کمک می کند تا از خود محوری دوران کودکی و نوجوانی فاصله گرفته و بتواند دیدگاه خودش را از دیگران جدا کند. این خود تمایز گری به عنوان قسمتی از فرایند تحول من در اوان بزرگسالی، الگویی را برای فرد ایجاد می کند که شامل حصار خیالی است در این صورت فرد خودش را مورد توجه دیگران می داند و تمایل دارد بتواند واکنش های دیگران را در مورد اعمال و رفتار خودش ارزیابی و آنها را پیش بینی نماید و هر چه فرد بسوی بزرگسالی می رود تجارب اجتماعی وی بیشتر شده و بیشتر به اجتماع توجه می کند. (۱۴) معتقد است تحول خود با کاهش خود میان بینی و افزایش خود تمایز گری همراه است و فرد از وابستگی به سوی استقلال از دیگران پیش می رود از طرفی دیگر فرد به دلیل درک دیگران و تمایز داشتن آنها از خودش، به سوی کمال مطلوب حرکت می کند؛ بنابراین شخصیت فرد از یک سازمان فاقد انسجام که نمی تواند بین خود و دیگران تمایز قائل شود و بیشتر خود محور است به یک سازمان منسجم پیش می رود که تمایز بین خود و دیگران افزایش و خود محوری کاهش می یابد. در نهایت موجب می شود فرد در روابط خود و مهارت های اجتماعی ضروری دوران بزرگسالی که یکی از مهمترین روابط این دوران، روابط زناشویی است، موفق شود. به دنبال تحقیقات متعدد در ارتباط با تحول من، مدلی مطرح شد که در آن تحول من، منجر به تحول شخصیت و کاهش خود میان بینی و در نهایت ایجاد سازگاری و رضایت در برخورد با تجارب زندگی می شود (۸). به دنبال این مدل، تحقیقات انجام شده نشان داد افزایش خود میان بینی با کاهش همکاری با دیگران (۲۳) و طلاق (۲۴) ارتباط دارد.

(۲۵) و (۳۷) در مقالاتشان نشان دادند که خود میان بینی نقش اصلی در روانشناسی دوران بزرگسالی دارد و در چارچوب عملکرد و تفکر بزرگسال اهمیت فوق العاده ای دارد. باید بزرگسال بتواند تمرکز را از خودش و دیدگاهش به طور واقعی به دیگران معطوف کند. افراد با خود میان بینی برای درک کردن و در نظر گرفتن دیگران ناتوانند (۲۶). (۱۹) و (۲۷) توانایی برای عدم تمرکز بر خود را به عنوان عاملی مهم در ایجاد و حفظ روابط بین فردی قلمداد کردند. یعنی بزرگسال در روابط خود با دیگران باید بتواند ادراک خود را با نحوه ادراک دیگران مقایسه کند و مجدداً آنرا مورد ارزیابی قرار دهد. (۲۸) و (۲۹) در پژوهش خود افزایش خطی درک کردن دیگران را در بین بزرگسالان

3. Imaginary audience

4. Personal fable

1 - ego

2. Ego-centrism

معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار SPSS و AMOS استفاده شد. در پژوهش حاضر از ابزارهای زیر بهره گرفته شد. آزمون ۱۶ عاملی شخصیت کتل: این ابزار یک پرسشنامه تخصصی است که به بررسی عوامل مربوط به شخصیت می پردازد. عوامل ذکر شده در پرسشنامه کتل از قلمروهای مختلف شخصیت که در برگیرنده قلمرو و استعدادها، عوامل مزاجی و رگه های پویایی پایه (خلق و خو) است، اخذ شده است (۱۲).

در تحقیق حاضر، به منظور ارزشیابی تحول یافتگی من، از چهار عامل آزمون کتل، پایداری هیجانی (C)، خلق استوار (G)، حساسیت هیجانی (L)، سلطه یا استیلا (E) استفاده شد. این عوامل به کنش وری هایی چون انعطاف پذیری، تلقین پذیری، تغییر ناپذیری بازخوردی، پایداری رفتاری، پیش بینی پذیری، جامعه پذیری و پشتکار (همان منبع) اشاره دارد.

پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ

این پرسشنامه می تواند به عنوان یک ابزار تحقیق معتبر، در پژوهشهای متعددی برای سنجش رضایت زناشویی مورد استفاده قرار گرفته است و به عنوان یک ابزار تشخیصی برای زوج هایی که در جستجوی مشاوره زناشویی و به دنبال تقویت رابطه ی زناشویی خود هستند، استفاده شود.

نسخه اصلی آزمون دارای ۱۱۵ سوال است که شامل ابعاد و موضوعات شخصیتی، ارتباطات، حل تعارض، مسائل مالی، اوقات فراغت، روابط جنسی، تربیت فرزندان، ارتباط با خانواده اصلی و دوستان، نقش های همسری و جهت گیری مذهبی و معنوی می باشد. در کشور ما اولین بار همبستگی درونی آزمون را برای فرم بلند ۰/۹۳ برای فرم کوتاه ۰/۹۵ محاسبه گردید که نشانگر میزان اعتبار بالای این پرسشنامه می باشد (۴۷).

مقیاس افسانه پردازی شخصی^۳ (NPFS): مقیاس افسانه پردازی شخصی مقیاسی است که تصورات فرد را در این زمینه که احساسات و تجربیات او کاملاً منحصر به فرد است، تاحدی که احساس منحصر به فرد بودن تا اندازه ای به بروز احساس فناپذیری و آسیب ناپذیری می انجامد، می سنجد. این مقیاس شامل ۴۶ سؤال می باشد که نظر فرد را با ۵ شماره (کاملاً مخالفم، تا اندازه های مخالفم، نظری ندارم، تا اندازه ای موافقم و کاملاً موافقم) مشخص می کند که برای آنها نمره ای از ۱ تا ۵ تعلق می گیرد، البته بعضی از سؤالات به صورت معکوس نمره گذاری می شوند. این پرسشنامه دارای سه خرده مقیاس یکتایی، همه توانی و آسیب ناپذیری می باشد. خرده مقیاس آسیب ناپذیری ۱۴ سؤال از ۴۶ سؤال را دارا می باشد و به آن نمره ۱۴ تا ۷۰ تعلق می گیرد. خرده مقیاس همه توانی دارای ۱۹ سؤال می باشد و به آن نمره ۱۹ تا ۹۵ تعلق می گیرد و خرده مقیاس یکتایی ۱۳ سؤال را دارا می باشد و به آن نمره ۱۳ تا ۶۵ تعلق می گیرد. (۲۸) ضریب آلفای کرونباخ را برای خرده مقیاس یکتایی ۰/۷۰ و برای خرده مقیاس همه توانی ۰/۷۹ و برای خرده مقیاس آسیب ناپذیری ۰/۷۳ گزارش کرده

جوان بیشتر مشاهده کردند هر چه بزرگسال کم ستر می شد این خود میان بینی کاهش می یافت. خود میان بینی در روابط زوجین مخصوصاً ایفای نقشهای همسری و هدایت رفتارها موثر است (۳۰). افسانه پردازی هم در زنان و هم در مردان با مولفه های اجتماعی و روابط خانوادگی مرتبط می باشد (۳۱).

یکی دیگر از مفاهیمی که با روابط زناشویی ارتباط دارد، تمایز یافتگی خود^۱ است (۳۲). تمایز یافتگی بیانگر توانایی برای تفکر واقع بینانه در رابطه با موضوعات عاطفی در خانواده است. افراد تمایز یافته برای تجربه عواطف عمیق احساس آزادی می کنند و دارای قابلیت نظم بخشی به هیجانات خود هستند. آنها قادرند افکار شخصی خود را شناسایی کرده و متناسب با آن، هیجانانشان را ابراز کنند. افراد با خود تمایزگری بالا مرزبندی خود تعریف شده ای دارند. در حالی که افراد تمایز نیافته از نظر هیجانی مشکلات زیادی دارند (۳۳). تمایز یافتگی خویشستن، سازگاری اجتماعی را بهبود بخشیده و روابط اجتماعی را بهتر می کند همچنین ارتباط بین افراد، همسران، عملکرد خانواده و سازگاری زوجین به میزان تمایز یافتگی ارتباط دارد (۳۴، ۳۵). بعضی از محققین معتقدند استرس و میزان تمایز یافتگی خویشستن بر بد کاری روابط موثر است یعنی افراد با تمایز یافتگی زیاد استرس را کمتر تجربه می کنند و به شیوه های مناسب تری به آن پاسخ می دهند و برعکس. اینکه فرد بتولند خود را از خانواده متمایز کند عامل بنیادی در خانواده و عملکرد روانشناختی فرد است (۳۶). همچنین تمایز یافتگی همراه است با افزایش هوش هیجانی و در نتیجه این افراد بهتر می توانند روابط موثر برقرار نمایند (۳۷).

با توجه به اهمیت و نقش اساسی سازگاری زوجین در حفظ تعادل روانی-اجتماعی خانواده و در نهایت جامعه و با توجه به مشکلات و مسایل متعدد که زوجین با آنها مواجه هستند لزوم برنامه ریزی برای حل مشکلات فرا روی آنها احساس می شود. لذا براساس آنچه گفته شد، هدف از انجام این پژوهش، طراحی و آزمون الگویی از رابطه نیرومندی خود و سازگاری زوجین با میانجی گری خود میان بینی و تمایز یافتگی من در میان زوجین شهر شیراز است.

روش

روش این پژوهش توصیفی، از نوع همبستگی است که در آن رابطه بین متغیرها از طریق الگوبایی معادلات ساختاری^۲ (SEM) بررسی شده است. جامعه آماری کلیه زوجین شهر شیراز بود که به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. تعداد افراد نمونه بر اساس دیدگاه کلاین انتخاب شدند. او مطرح می کند تعداد شرکت کنندگان در پژوهش برای آزمون مدل معادلات ساختاری، ۲/۵ تا ۷ برابر تعداد گویه ها است (۳۸). بنابراین شرکت کنندگان در پژوهش حاضر ۲۵۰ نفر (۱۲۵ زن و ۱۲۵ مرد) انتخاب شدند. برای سنجش متغیرها، پرسشنامه های پژوهش در اختیار آزمودنی ها قرار داده شد. جهت بررسی روابط بین متغیرها از ضریب همبستگی پیرسون و مدل

³ Imaginary Audience Scale

1. Differentiation of self

2. Structural Equation Modeling (SEM)

خیالپردازی جدید را ۰/۹۳ گزارش کرده اند. همچنین این مقیاس توسط (۳۹) در ایران هنجاریابی شد و به عنوان ابزار مناسبی برای بررسی خود میان بینی بزرگسالان معرفی گردید و آلفای کرونباخ برای مقیاس خیالپردازی ۰/۸۶ بدست آورد.

یافته‌های پژوهش

در مدل پژوهشی حاضر سازگاری زناشویی به عنوان متغیر برون زا، متغیرهای خود میان بینی و تمایز یافتگی من به عنوان متغیر میانجی و نیرومندی من عنوان متغیر درون زا، در نظر گرفته شد.

اند همچنین این مقیاس توسط (۳۹) در ایران هنجاریابی شد و به عنوان ابزار مناسبی برای بررسی خود میان بینی بزرگسالان معرفی گردید و آلفای کرونباخ برای مقیاس افسانه پردازی ۰/۸۷ بدست آورد. پرسشنامه خیالپردازی (NIAS^۱): مقیاس خیال پردازی جدید که عدم توانایی فرد را برای تمایز قائل شدن میان اهداف فکر که موجب می شود فرد به این فکر کند که ذهن دیگران مشغول اوست، را می سنجد. این مقیاس شامل ۳۸ سؤال می باشد که نظر فرد را با ۴ شماره (هرگز، به ندرت، گاهی اوقات و بیشتر اوقات) مشخص می کند که برای آنها نمره ای از ۱ تا ۴ تعلق می گیرد. (۲۸) در پژوهش خود ضریب آلفای کرونباخ بدست آمده برای مقیاس

جدول ۱. ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیرها	سازگاری زناشویی	تمایز یافتگی	نیرومندی من	خیال پردازی
سازگاری زناشویی	۱			
تمایز یافتگی	*۰/۵۳	۱		
نیرومندی من	*۰/۴۶	۰/۴۶	۱	
خیال پردازی	-*۰/۶۴	-۰/۷۸	-*۰/۵۷	۱
افسانه شخصی	*-۰/۳۵	-۰/۵۳	*-۰/۳۶	*۰/۷۰

احتمال نرمال بودن مورد بررسی قرار گرفت. مقادیر کجی و کشیدگی مربوط به متغیرهای مشاهده شده، با توزیع نرمال تفاوت معناداری ندارد. بررسی نمودار احتمال نرمال بودن هر یک از متغیرهای مشاهده شده پژوهش نشان داد که نقاط داده ها، نزدیک به خط قطری قرار دارند و حاکی از نرمال بودن توزیع متغیرها هستند.

به منظور خطی بودن رابطه متغیرهای پژوهش تمرکز بود به گونه ای که نشان دهنده رابطه خطی بودن نمره های متغیر وابسته، پیش بینی شده ماتریس های نمودار پراکندگی متغیرها و نیز نمودار پراکندگی باقیمانده ها مورد ارزیابی قرار گرفت. بیضی بودن نمودار پراکندگی باقیمانده ها نیز به شکل مستطیلی در اطراف مقدار باقیمانده های صفر متمرکز بود به گونه ای که نشان دهنده رابطه خطی بین نمره های متغیر وابسته و خطای پیش بین است.

جهت بررسی هم خطی چندگانه متغیرهای پیش بین آماره تحمل و عامل تورم واریانس مورد بررسی قرار گرفت بر اساس نتایج به دست آمده مقدار ارزش های تحمل به دست آمده برای متغیرها، بالای ۰/۱ هستند که نشان دهنده عدم وجود هم خطی چندگانه متغیرهاست. همچنین مقدار عامل تورم واریانس به دست آمده برای هر متغیر کوچکتر از ۱۰ بود که نشان دهنده عدم هم خطی چندگانه متغیرهای پیش بین است.

همانطور که در جدول ۱ ملاحظه می گردد سازگاری زناشویی با تمایز یافتگی ($r=0/53$) و نیرومندی من ($r=0/46$)، خیال پردازی ($r=-0/64$)، افسانه شخصی ($r=-0/35$) همبستگی معناداری دارند. سایر ضرایب همبستگی نیز در جدول ۱ ارائه شده است.

برای بررسی مفروضه های مدل یابی ساختاری در ابتدا نتایج حاصل از غربالگری داده های اولیه (بررسی داده های از دست رفته و بررسی داده های پرت) مورد بررسی قرار گرفته است. پس از آن به بررسی مفروضه های زیر بنایی مدل یابی معادلات ساختاری (نرمال بودن، خطی بودن و هم خطی چندگانه) پرداخته شده است. با وجود مراقبت های انجام شده در خصوص تاکید به مشارکت در پژوهش مبنی بر تکمیل پرسشنامه ها، برخی گویه ها بدون پاسخ بود. بنابراین مقادیر از دست رفته با میانگین آن گویه برای هر متغیر جایگزین شد.

به منظور بررسی داده های پرت تک متغیری، نمودار جعبه ای متغیرهای مشاهده شده پژوهش، مورد ارزیابی قرار گرفت. مواردی که سه انحراف استاندارد از میانگین فاصله داشتند به عنوان داده های پرت از نمونه حذف شدند. شاخص مهالانویس همچنین جهت بررسی داده های پرت چند متغیری مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به معیار فاصله قابل ملاحظه ی مورد نسبت به موارد و نیز شاخص های p کوچکتر از ۰/۰۱ (۴۸) مورد به عنوان داده پرت شناخته شده و از نمونه حذف شدند. نرمال بودن تک متغیره نیز در پژوهش حاضر با استفاده از شاخص های کجی و کشیدگی متغیرهای مشاهده شده و

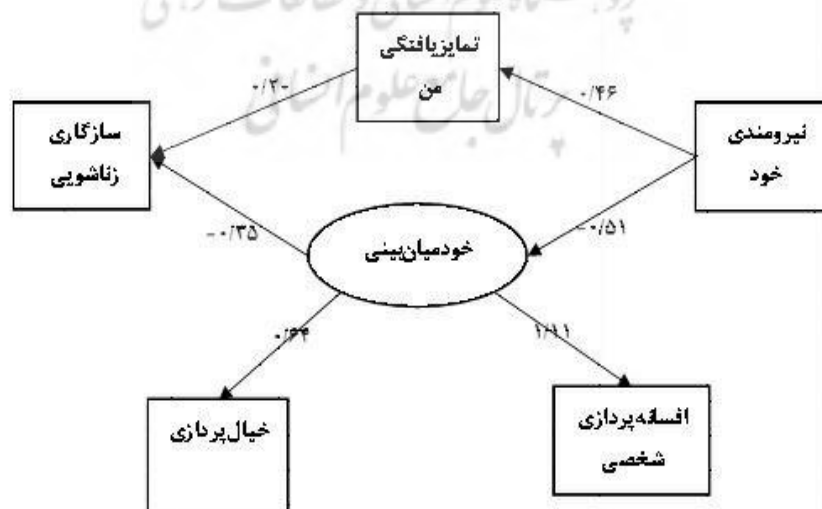
1 New Personal Fable scale

جدول ۲. برازش الگوی پیشنهادی با داده‌ها بر اساس شاخص‌های برازندگی

الگو/شاخص	X ²	Df	X ² /df	GFI	IFI	CFI	RAMSEA
الگوی پیشنهادی	۱۶۹/۲۶۶	۷	۲۴/۱۸	۰/۸۴	۰/۸۸	۰/۸۸	۰/۳۲
الگوی اصلاح شده	۱/۸۷	۱	۱/۸۶	۰/۹۹	۰/۹۹	۰/۹۹	۰/۰۶

که به‌عنوان تابعی از مقدار کواریانس تفسیر می‌شود (۴۰). (۴۴) مقادیر بالاتر از ۰/۱۰ را نشان دهندهٔ برازش ضعیف، بین ۸ تا ۱۰ برازش متوسط، بین ۰/۵ تا ۰/۰۸ برازش قابل قبول و کمتر از ۰/۰۵ را نشان دهندهٔ برازش عالی^۱ می‌دانند. بر اساس مندرجات جدول ۲ این مقدار ۰/۰۶ بدست آمد که نشان دهندهٔ برازش بسیار خوب این مدل است. شکل ۱ ضرایب مسیر را نشان می‌دهد. نتایج نشان داد که ۴۰ درصد از واریانس سازگاری زناشویی توسط متغیرهای پیش‌آیند تبیین می‌شود. همچنین مندرجات جدول ۲ نشان داد که مدل اولیه برازش خوبی نداشت به نحوی که میزان ریشهٔ دوم میانگین مجذورات ۰/۳۲ بدست آمد که حاکی از برازش ضعیف مدل اولیه است. زیرا هرچه این شاخص از ۰/۱ بالاتر باشد، میزان برازندگی مدل کاهش می‌یابد (۴۴). سایر شاخص‌های دیگر نیز برازش ضعیف مدل اولیه را تایید کردند، به نحوی که شاخص نیکویی برازش، شاخص برازندگی مقایسه‌ای و شاخص برازندگی افزایشی به ترتیب ۰/۸۴، ۰/۸۸ و ۰/۸۸ بدست آمد که حاکی از برازش ضعیف مدل اولیه است. (۴۳) بیان کرد که این شاخص‌ها برای برازندگی بهتر باید به عدد ۱ نزدیک و حداقل بالاتر از ۰/۹۰ باشد که مدل مورد قبول واقع شود. بنابراین در مدل اولیه این شاخص‌ها کمتر از ۰/۹۰ بدست آمد که نشان می‌دهد برازندگی مناسبی ندارد. لذا با همبسته کردن واریانس‌های خطای مدل اصلاح شده مورد پذیرش قرار گرفت.

شاخص مجذور کای، شاخص برازندگی مطلق مدل است که هرچه به صفر نزدیک‌تر باشد و به لحاظ آماری معنادار نباشد، مدل برازنده‌تر خواهد بود. وقتی حجم نمونه بین ۷۵ تا ۲۰۰ باشد، مقدار مجذور کای اندازهٔ معقول برازندگی است. اما برای مدل‌های با نمونه‌های بزرگتر، مجذور کای تقریباً از نظر آماری معنادار است (۴۰) بنابراین بسیاری از پژوهشگران مجذور کای را نسبت به درجه آزادی آن (یعنی مجذور کای نسبی) می‌سنجند (۴۵). برخی پژوهشگران بیان کرده‌اند چنانکه این شاخص کمتر از ۲ باشد برازندگی عالی، بین ۲ تا ۵ برازندگی خوب و بزرگتر از ۵ برازندگی ضعیف و نامقبول الگو را نشان می‌دهد (۴۶). مندرجات جدول ۲ مقدار مجذور کای نسبی را ۱/۸۷ نشان می‌دهد که نشان دهندهٔ برازش خوب مدل اصلاح شده است. شاخص نیکویی برازش، شاخص برازندگی مقایسه‌ای و شاخص برازندگی افزایشی، شاخص‌هایی هستند که برازش مدل معین را با مدل پایه نشان می‌دهند. هرچه این شاخص‌ها به یک نزدیک‌تر باشد، برازش مدل بهتر است. البته این مقدار باید حداقل ۰/۹۰ باشد تا مدل مورد نظر پذیرفته شود (۴۳). بر اساس مندرجات جدول ۲ مقادیر شاخص نیکویی برازش، شاخص برازندگی مقایسه‌ای و شاخص برازندگی افزایشی برای هر سه ۰/۹۹ است که حاکی از برازش خوب مدل این پژوهش است. شاخص ریشه خطای میانگین مجذورات تقریباً از شاخص‌های دیگر برازندگی است. این مقدار ریشهٔ دوم میانگین مجذورات باقی مانده است

شکل ۱. ضرایب مسیر استاندارد سازگاری زناشویی از طریق نیرومندی و متغیرهای میانجی

1. excellent fit

جدول ۳. پارامترهای اندازه گیری اثرات مستقیم متغیرهای تأثیرگذار بر یکدیگر در مدل اصلاح شده (نهایی)

معناداری	سطح	برآورد استاندارد	برآورد غیر استاندارد	پارامتر مسیره‌ها
۰/۰۰۱		۰/۴۵	۱/۰۰۲	نیرومندی من به تمایز یافتگی
۰/۰۰۱		-۰/۵۰	-۰/۶۱	نیرومندی من به خود میان بینی
۰/۰۰۱		۱/۱	۱	خود- میان بینی به خیال پردازی
۰/۰۰۱		۰/۶۴	۰/۴۵	خود- میان بینی به افسانه پردازی
۰/۰۱۴		۰/۱۹	۰/۱۴	خود- تمایز یافتگی به سازگاری زناشویی
۰/۰۰۱		-۰/۳۴	-۰/۴۵	خود- میان بینی به سازگاری زناشویی
۰/۰۰۲		۰/۱۹	۰/۳۱	نیرومندی من به سازگاری زناشویی

جدول ۳ میزان اثرات مستقیم متغیرها در مدل اصلاح شده را نشان می‌دهد که در سطح ۰/۰۰۱ معنادار است.

جدول ۴. نتایج آزمون بنفرونی برای مقایسه مرحله پس آزمون زوجی در ابعاد کیفیت زناشویی به تفکیک گروه

معناداری	حد پایین	حد بالا	برآورد غیر استاندارد	برآورد استاندارد	پارامترها
۰/۰۰۸	۰/۲۰	۰/۳۵	۰/۴۲	۰/۲۶	نیرومندی من از طریق تمایز یافتگی و خود میان بینی به سازگاری زناشویی
۰/۰۱	۰/۱۳	۰/۲۳	۰/۲۹	۰/۱۸۸	از نیرومندی من به سازگاری زناشویی از طریق تمایز یافتگی
۰/۰۱	۰/۱۶	۰/۲۵	۰/۳۵	۰/۲۲	از نیرومندی من به سازگاری زناشویی از طریق خود میان بینی

دارند. نتایج این پژوهش با پژوهش‌های (۴۹)، (۵۰) و (۵۱) همسو است. یافته‌ها حاکی از این است که وقتی افراد بزرگسال خود را با دیگران مقایسه می‌کنند به دلیل در نظر گرفتن اینکه فقط به خود توجه می‌کنند در ارزیابی توانایی‌های خود بیش از حد مبالغه می‌کنند و باعث می‌شود که توانایی‌های دیگران را در نظر نگیرند (۵۰). افرادی که خود میان بین هستند به دلیل اینکه خود را محور همه چیز می‌دانند باعث می‌شود که نتوانند سایر دیدگاه‌های دیگران را در نظر بگیرند و در روابط بین فردی با مشکلاتی زیادی مواجهه می‌شوند این افراد در رشد و تعاملات اجتماعی به دلیل یک جانبه نگری و عدم در نظر گرفتن دیگران دارای مشکل هستند و این عامل در رشد اجتماعی آنها تأثیر بسزایی می‌گذارد. تحقیقات نیز نشان داده است که خود میان بینی بر خلاف نظریه پیازه در دوران بزرگسالی نیز ادامه یافته و تأثیر شگرفی در روابط و تمایلات بزرگسالان می‌گذارد (۲۱). بنابراین وقتی که یک من قوی در فرد وجود داشته باشد باعث می‌گردد که میزان خود میان بینی در افراد کاهش یافته و افراد بتوانند دیدگاه‌ها و تمایلات دیگران را نیز در نظر بگیرند، در نتیجه افراد می‌توانند در روابط مختلف خود از جمله روابط زناشویی سازگاری نشان دهند. انسان به عنوان یک موجود اجتماعی نیاز دارد تعاملات گسترده ای با سایر افراد در زندگی داشته باشد ولی خود میان بینی به دلیل عدم در نظر گرفتن دیدگاه دیگران منجر به کاهش نقش حمایتگری

همان طور که در جدول ۴ قابل ملاحظه است نیرومندی من از طریق خود میان بینی و تمایز یافتگی بر سازگاری زناشویی تأثیر می‌گذارند به عبارت دیگر به ازای یک نمره افزایش در نیرومندی من ۰/۴۲ واحد بر سازگاری زناشویی افزوده می‌شود و این میزان علاوه بر اثر مستقیم نیرومندی من بر سازگاری زناشویی است. همچنین اثر غیر مستقیم (غیر استاندارد) نیرومندی من به سازگاری زناشویی از طریق تمایز یافتگی ۰/۲۹ و نیرومندی من به سازگاری زناشویی از طریق خود میان بینی ۰/۳۵ بود. بنابراین نشان می‌دهد که نقش خود میان بینی به عنوان متغیر میانجی سازگاری زناشویی پر رنگ تر از تمایز یافتگی است.

بحث و نتیجه گیری

هدف از انجام این پژوهش مدل یابی رابطه بین نیرومندی من با سازگاری زناشویی با میانجی گری خود میان بینی و تمایز یافتگی بود. یافته‌ها نشان داد که نیرومندی من اثر منفی و معنی داری بر خود میان بینی دارد. به نحوی که با افزایش نیرومندی من، خود میان بینی کاهش می‌یابد. همچنین خود میان بینی اثر منفی مستقیم معنی داری بر کاهش سازگاری زناشویی دارد. ارزیابی‌ها نشان داد مدل پیشنهادی از برازش مطلوبی برخوردار بود و متغیرهای پیش بین و میانجی اثر مستقیم و غیر مستقیم معناداری بر سازگاری زناشویی

میان بینی بیان شده است یکی خود آگاهی افراد و دیگری نقصان در حمایت ولدین و ابراز عاطفه در بین اعضا خانواده. این دوعامل شدت می تواند خود میان بینی افراد را تحت تاثیر قرار دهد.

یافته ها نشان داد که نیرومندی من بطور غیر مستقیم ومعنی دار از طریق خود میان بینی و تمایز یافتگی خود با سازگاری زناشویی ارتباط دارد؛ بنابراین می توان چنین در نظر گرفت که الگوی طراحی شده با اندک تغییراتی اصلاح شد و مورد پذیرش قرار گرفت و در مجموع متغیر های پیشاینده یعنی نیرومندی من می تواند ۴۰ درصد از واریانس سازگاری زناشویی را تبیین نماید. بنابراین پیشنهاد می گردد که این الگو با توجه به اینکه به متغیر های درونی و مربوط به شخصیت اهمیت زیادی قایل است و نقش عوامل این عوامل را بیشتر مورد بحث قرار داده می تواند فارغ از سایر مسائل محیطی و صرفاً با تاکید بر غنی سازی عوامل فردی نقش بسزایی در پیش بینی سازگاری های زناشویی داشته باشد. زیرا در بسیاری از موارد تغییر عوامل محیطی به خصوص در زندگی زناشویی غیر ممکن است بنابراین تمرکز و تاکید بر عوامل فردی می تواند در شرایط موجود جامعه مهمتر و قلیل توجه تر باشد. لذا این مدل می تواند راهنمای خوبی برای درمانگران حیطه خانواده در امور درمانی و هم پیشگیری باشد.

پیشنهادات کاربردی

به پژوهشگران علاقمند در حوزه سازگاری زناشویی پیشنهاد می شود تا مدل برآزش حاضر را در سایر نمونه ها با ویژگیهای متفاوت جهت مقایسه نتایج، مورد آزمون قرار دهند. همچنین پژوهشگران می توانند عوامل موثر بر سازگاری زناشویی را با استفاده از روشهای ترکیبی شناسایی نموده و بکار گیرند. زیرا روشهای کیفی به همراه شیوه های کمی می توانند سطح تحلیل را افزایش داده و در شناخت عوامل تشکیل دهنده سازگاری زناشویی در فرهنگ ایرانی موثر باشد.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش

در مطالعه حاضر همه آزمودنی ها با رضایت کامل پرسشنامه ها را تکمیل نمودند.

حامی مالی

هزینه های مطالعه حاضر توسط نویسندگان مقاله تامین شد.

مشارکت نویسندگان

طراحی و ایده پردازی: علیرضا آقاییوسفی، اکرم ملک زاده؛ روش شناسی و تحلیل داده ها: اکرم ملک زاده، علیرضا آقاییوسفی نظارت و نگارش نهایی: اکرم ملک زاده.

تعارض منافع

ومشارکتی دیگران، در زندگی می شود و در روابط زناشویی که حمایت کردن و مشارکت اهمیت فوق العاده ای دارد افزایش خود میان بینی سطح سازش فرد را کاهش می دهد.

یافته ها نشان داد که نیرومندی من اثر مثبت مستقیم معنی داری بر خود تمایز یافتگی دارد. بنابراین می توان چنین مطرح کرد که هرچه من انسان نیرومندتر باشد باعث می شود که راحت تر فرد بتواند خودش را از دیگران مستقل نماید و خود مستقل نیز نقش بسزایی در سازگاری زناشویی دارد. بنابراین نتیجه این پژوهش با پژوهش های (۳۲) و (۳۵) همسو است. برای تبیین این نتایج می توان چنین مطرح کرد که زن و مردی که سطح تمایز یافتگی پایینی داشته باشد زمانی که ازدواج می کنند به دلیل بلوغ عاطفی کمتر، ظرفیت محدودی برای صمیمیت و یکی شدن دارند. اما تمایز یافتگی قوی باعث می شود که نقشی نرمش پذیرتر و رابطه ای صمیمانه تر داشته باشند و تفاوت های یکدیگر را پذیرفته منفی و واکنش عاطفی کمتری را تجربه کنند (۴۲).

از نظر بوئن سطح تمایز یافتگی فرد در خانواده مبداء، رشد می کند و به شدت تحت تاثیر پویایی و تعاملات بین اعضای خانواده است و بر زندگی آینده فرد تاثیر می گذارد. زن و شوهر های با ویژگی شخصیتی تمایز یافته، قادرند فردیت و استقلال روشنی را به وجود آورده و حفظ کنند و در همان زمان صمیمیت عاطفی قوی، پخته و غیر تهدید آمیزی داشته باشند. از طرف دیگر زن و شوهر هایی که سطح تمایز یافتگی پایینی دارند، در برقراری صمیمیت با مشکل مواجه هستند چون فقط خود های کاذب را پرورش می دهند (۴۱). (۱۶) تحول من را در نود و هشت خانواده بوسیله یک پرسشنامه خود گزارش دهی بررسی کردند نتایج نشان داد: افراد با من ضعیف، در دوران کودکی روابط حسنه ای با والدین خود نداشته اند و همواره در ایجاد روابط صمیمانه مشکل دارند این افراد در دوران بزرگسالی همچنان در روابط با دیگران از جمله همسر، قادر به تعامل مثبت نیستند. (۳۰) به نتیجه مشابهی با این تحقیق دست یافت. همچنین (۳۵) در پژوهش خود دریافت که بین تمایز یافتگی خویشستن، سازگاری اجتماعی و روابط بین فردی ارتباط مثبت و معنادار وجود دارد.

(۳۴) در پژوهش خود نشان داد سطح تمایز یافتگی با سازگاری زناشویی و کیفیت زندگی زناشویی ارتباط مثبت دارد. نتایج رگرسیون روی زوجین نشان داد سطح تمایز یافتگی می تواند تا ۷۴٪ کیفیت زندگی زناشویی و تا ۶۱٪ سازگاری زوجین را پیش بینی کند.

(۳۶) در پژوهش خود دریافتند که استرس و میزان تمایز یافتگی خویشستن بر بدکاری روابط موثر است یعنی افراد با تمایز یافتگی زیاد استرس را کمتر تجربه می کنند و به شیوه های مناسب تری به آن پاسخ می دهند و برعکس زمانی که فرد نتواند خود را از خانواده متمایز کند، نحوه پاسخ دهی اش در روابط مناسب نیست. این پژوهش خانواده را به عنوان عامل بنیادی در عملکرد روانشناختی فرد معرفی کرد. (۵) در پژوهشی روی ۱۲۲ زوج که به مراجع قضایی مراجعه کرده بودند دریافتند افرادی که مایل به سازش و ادامه دادن به زندگی بودند از تمایز یافتگی و هوش هیجانی بالاتری برخوردار بودند نسبت به متقاضیان طلاق. دو عامل اساسی در خصوص میزان خود

بنابر اظهار نویسندگان مقاله حاضر فاقد هرگونه تعارض منافع بوده است.

References

1. Mbonile, M., & Kengeta, K. (2020). Factors Influencing Marriage instabilities in Kisarawe district, Coastal Region, Tanzania. *Journal of the Geographical Association of Tanzania*, 38(1). <https://jgat.udsm.ac.tz/index.php/jgat/issue/view/16>
2. Clout, D., & Brown, R. (2016). Marital relationship and attachment predictors of postpartum stress, anxiety, and depression symptoms. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 35(4), 322-341. [Doi.org/10.1521/jscp.2016.35.4.322]
3. Rothenberg, W. A., Hussong, A. M., & Chassin, L. (2017). Modeling trajectories of adolescent-perceived family conflict: Effects of marital dissatisfaction and parental alcoholism. *Journal of Research on Adolescence*, 27(1), 105-121. [Doi.10.1111/jora.12259]
4. Tegegne, A., Molla, A., Wonde, D., & Jibat, N. (2015). Marital Dissatisfaction, Coping Mechanisms, and the Likelihood of Divorce among Selected Districts of Jimmy Zone, South Western Ethiopia. *Global Journal of Human-Social Science*, 15(10), 22-30. <https://www.researchgate.net/publication/331326508>
5. Mohsenian, Mohammad Karamloo; Samira, Anjita Gamjoo (1386). The Relationship between Self-Differentiation and Emotional Intelligence in Divorce Applicants. *Family Research Quarterly of Shahid Beheshti University*, 3 (12). 22-37. <https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=106597>
6. Dalton, E., and Dales, L. (2016). Online konkatsu and the gendered ideals of marriage in contemporary Japan. *Japanese Studies* 36(1): 1-19. [Doi.org/10.1080/10371397.2016.1148556]
7. Rayamo, J.M&Uchikshi(2021). Marriage intentions, desires, and pathways to later and less marriage in Japan. *Journal of population sciences*,44(3).67-98. [Doi: 10.4054/DemRes.2021.44]
8. Lundberg, S., Pollak, R.A., and Stearns, J. (2016). Family inequality: Diverging patterns in marriage, cohabitation, and childbearing. *Journal of Economic Perspectives*, 30(2): 79-102. [Doi:10.1257/jep.30.2.79]
9. Sohrabi, R., Asadi, M., Habibollahzade, H., & PanaAli, A. (2013). Relationship between self-differentiation in bowen's family therapy and psychological health. *Proceeded -Social and Behavioral Sciences*, 84, 1773-1775. [Doi.10.1016/j.sbspro.2013.07.030]
10. Yalcin, B.M. and Karahan, T.F., 2007. Effects of a couple communication program on marital adjustment. *The Journal of the American Board of Family Medicine*, 20(1), pp.36-44. [Doi.10.3122/jabfm.2007.01.060053]
11. Bernstein, F. H., & Bernstein, M. B. (2003). *Communication-Therapeutic Behavior from a Behavioral Perspective* (Translated by Hamid Reza Sohrabi).
12. Cattell, H. E. (1993). "The structure of phenotypic personality traits": Comment. [Doi.10.1037/0003-066X.48.12.1302]
13. Sovatsky, S. (2019). The path to enlightenment of sacred married home life: Grihasthya dharma as a guiding ideal for the transpersonal marriage therapist. *International Journal of Transpersonal Studies*, 38(1), advance publication. <http://www.sutrajournal.com>
14. Loevinger, J. (1979). Construct validity of the sentence completion test of ego development. *Applied Psychological Measurement*, 3(3), 281-311. [Doi.10.1177/014662167900300301]
15. Fukuda, S., Raymo, J.M., and Yoda, S. (2020). Revisiting the educational gradient in marriage in Japan. *Journal of Marriage and Family*, 82(4): 1378-1396. [Doi.10.1111/jomf.12648]
16. Syed, M., & Seiffge-Krenke, I. (2013). Personality development from adolescence to emerging adulthood: Linking trajectories of ego development

- to the family context and identity formation. *Journal of personality and social psychology*, 104(2), 371. [Doi.10.1037/a0030070]
17. 17. Cornwell, L. M. (2018). Ego development or ego denial: Is there a Christian case for a healthy ego? (Doctoral dissertation, King's College London). <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>
 18. 18. Volpe, K. (2003). Discovering Psychology, Then and Now. *APS Observer*, 16(8). <https://www.psychologicalscience>
 19. 19. Elkind, D., Dwyer, R. (1979). Imaginary audience behavior in children and adolescents. *Development psychology*, 15(1), 38-44. [Doi.10.1037/0012-1649.15.1.38]
 20. 20. Greene, K., Rubin, D. L., Hale, J. L., & Walters, L. H. (1996). The utility of understanding adolescent egocentrism in designing health promotion messages. *Health Communication*, 8(2), 131-152. [Doi.10.1207/s15327027hc0802_2]
 21. 21. Aghayosefi, A., Zare, H., & Poorbaferani, S. (2013). Calculation primary reliability and validity personal fable and new imaginary audience scale to evaluate egocentrism among adults. *Social Cognition*, 2(3). http://sc.journals.pnu.ac.ir/article_1496_c7e90d19c89e83f1be4bf472fa3b8078
 22. 22. Loevinger, J., & Blasi, A. (1976). Ego Development: Conceptions and Theories. San Francisco: Jossey-Bass, 4. [DOI: 10.1007/978-1-3815-7834-5_9]
 23. 23. Lianos, M. (2017). L'INDIVIDU MODULAIRE I. De la socialité directe à la socialité institutionnelle/THE MODULAR INDIVIDUAL I. From direct sociality to institutional sociality. *Cartografie sociali. Rivista di sociologia e scienze umane*, (3).24. <https://universitypress.unisob.na.it/ojs/index.php/cartografie-sociali/article/view/421/93>
 24. 24. Worley, S. M., & Schwebel, A. I. (1985). The effect of cooperation on egocentrism in divorce mediation: A simulation study. *Journal of Divorce*, 8(3-4), 151-165. [Doi.10.1300/J279v08n03_11]
 25. 25. Lin, P. (2016). Risky behaviors: Integrating adolescent egocentrism with the theory of planned behavior. *Review of General Psychology*, 20(4), 392-398. [Doi.10.1037/gpr0000086]
 26. 26. Boger, K. (2019). Deconstructing Egocentrism through Critical Thinking in the Communication Classroom. *Communication Center Journal*, 5(1), 184-186. [Doi.10.1384/j.tics.2019.03.106]
 27. 27. Looft, W. R. (1972). Egocentrism and social interaction across the life span. *Psychological Bulletin*, 78(2), 73. [Doi.10.1037/h0033012]
 28. 28. Enright, R. D., Lapsley, D. K., & Shukla, D. G. (1979). Adolescent egocentrism in early and late adolescence. *Adolescence*, 14(56), 687. [Doi.10.1896/S0272-7358(995478-4)]
 29. 29. Adams, G. R., & Jones, R. M. (1982). Adolescent egocentrism: Exploration into possible contributions of parent-child relations. *Journal of Youth and Adolescence*, 11(1), 25-31. [Doi.10.1007/BF01537814]
 30. 30. Simmons, R. G., & Rosenberg, F. (1975). Sex, sex roles, and self-image. *Journal of youth and adolescence*, 4(3), 229-258. [Doi.10.1007/BF01537165]
 31. 31. Jowkar, B., & Noorafshan, L. (2011). Gender different between Imaginary Audience and Personal Fable with Resilience among Male and Female. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 29, 422-425. [Doi.10.1016/j.sbspro.2011.11.258]
 32. 32. Rodríguez-González, M., Skowron, E. A., Cagigal de Gregorio, V., & Muñoz San Roque, I. (2016). Differentiation of self, mate selection, and marital adjustment: Validity of postulates of Bowen theory in a Spanish sample. *The American Journal of Family Therapy*, 44(1), 11-23. [Doi.10.1080/01926187.2015.1099415]
 33. 33. Khodayari Fard, M.; Abedini, Y. (2010). Theories and Principles of

- Family Therapy. Tehran: Tehran University Press,2.
34. 34. Skowron, E. A. (2000). The role of differentiation of self in marital adjustment. *Journal of counseling Psychology*, 47(2), 229. [Doi.10.1037/0022-0167.47.2.229]
35. 35. Hosseinizadeh, M. (2014). Examine the relationship between differentiation of self-component and social and behavioral sciences 113,84-90. [Doi.org/10.1016/j.sbspro.2014.01.014]
36. 36. Murdock, N. L., & Gore, P. A. (2004). Stress, coping, and differentiation of self: A test of Bowen theory. *Contemporary Family Therapy*, 26(3), 319-335. [Doi.10.1023/B:COFT.0000037918.53929.18]
37. 37. Elkind, D. (1967). Egocentrism in adolescence. *Child development*, 1025-1034. [Doi.10.2307/1127100]
38. 38. Kline, R. B. (2015). *Principles and practice of structural equation modeling*. Guilford publications,8.
39. 39. Agha Yousefi, Alireza; Zare, Hossein Vapour Bagherani Somayeh (2013). Preliminary assessment of the validity and reliability of the Personal Mythology and New Imagination Scale: Scales for measuring self-esteem among adults. *Journal of Social Cognition*,2(2)52-68. <https://doaj.org/article/8da9d9aa52224a2aa6f7754676b3e021>
40. 40. Hooman, Haidar Ali (1384). *Structural equation modeling using LISREL software*. Tehran: Organization for the Study and Compilation of Humanities Books, Samat,3.
41. 41. Street, A Family Counseling.(2003). translated by Mostafa Tabrizi and Ali Levinia, Tehran: Faravan Publications,6.
42. 42. Najafloo, Fatemeh. (1385). The role of self-differentiation in marital relationships. *New educational ideas*. 2 (4), 27- 37. [D0i.10.22051/jontoe.2006.292]
43. 43. Bollen, K. A. (1990). Overall fit in covariance structure models: Two types of sample size effects. *Psychological bulletin*, 107(2), 256. [Doi. /10.1037/0033-2909.107.2.256]
44. 44. Browne, M. W., & Cudeck, R.(1993) . Alternative ways of assessing model fit. *Sage Focus Editions* ,154. [Doi.10.1037/0033-2909.107.2.256]
45. 45. Wheaton, B., Muthen, B., Alwin, D. F., & Summers, G. F. (1977). Assessing reliability and stability in panel models. *Sociological methodology*, 8, 84-136. [DOI.10.2307/270754]
46. 46. Tabachnick, B. G., Fidell, L. S., & Ullman, J. B. (2007). *Using multivariate statistics* . Boston, MA: Pearson,4.
47. 47. Kaveh Farsani, Z., Ahmadi, S. A., & Fatehizadeh, M. S. (2012). The effect of life skills training on marital satisfaction and adjustment of married women in rural areas of Farsan. *Family Counseling and Psychotherapy*, 2(3), 373-387
48. 48. yers, Lawrence S.; Gamest, Glenn; Garino, A.G. (2012). *Applied multivariate research* (Hassan Pasha Sharifi et al, Translator). Tehran: Roshd,2.
49. 49. Carpendale, J. I., & Racine, T. P. (2011). Inter subjectivity and egocentrism: Insights from the relational perspectives of Piaget, Mead, and Wittgenstein. *New Ideas in Psychology*, 29(3), 346-354. [Doi.10.1016/j.newideapsych.2010.03.005]
50. 50. Kruger, J., & Burrus, J. (2004). Egocentrism and focalism in unrealistic optimism (and pessimism). *Journal of Experimental Social Psychology*, 40(3), 332-340. [Doi.10.1016/j.jesp.2003.06.002]
51. 51. Kruger, J., Windschitl, P. D., Burrus, J., Fessel, F., & Chambers, J. R. (2008). The rational side of egocentrism in social comparisons. *Journal of experimental social psychology*, 44(2), 220-232.[Doi.10.1016/j.jesp.2007.04.001]

